

[Weikop.]

bundet, og at han ved at gnide på lampen kunne skaffe smørrationeringen, kafferationeringen, sukkerrationeringen og brændselsrationeringen væk, og at han kunne sørge for, at der blev sat gode sager på godtfolks borde. Mon ikke mangan en husmøder, mange erhvervsdrivende, handlende og også industridrivende har tænkt, at det ærede medlem hr. Viggo Starcke var en ganske dejlig mand, og måske også troede, at han var den eneste, der kunne hjælpe dem over dagens besværligheder. Det ærede medlem hr. Viggo Starcke påvirkede utvivlsonst folk ved sin enestående charme og tilforladelighed. Vi andre, som ikke tror på trolde, men alene på realiteter, sagde, at vi ville arbejde på at skabe forudsætninger for at hjælpe folk af med besværlighederne. Det lød naturligvis ikke nær så besnærende.

Vi kunne ikke hamle op med det ærede medlem hr. Viggo Starcks vidunderlige lampe, der kunne trylle det hele væk fra den ene dag til den anden. Men tror nu de tusinder af husmødre, tror de tusinder af erhvervsdrivende i dag på, at det er det ærede medlem hr. Viggo Starckes vidunderlige lampe, der har skaffet os af med det hele? (Oluf Pedersen: Det er hørt!). Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen siger: det er hørt. Jeg tror ikke, at det ærede medlem hr. Oluf Pedersen har ret, for mon ikke det netop er sådan, ærede medlem hr. Oluf Pedersen, at alle nu ganske klart ser, at det er regeringens politik, der har gjort forholdene lettere for husmødrene og for erhvervene. Regeringen satte sig straks som mål, som den højtærede minister allerede har sagt, at afvikle rationeringer og restriktioner, og det mål er nået på mange områder. Forudsætningerne skaffede regeringen, og derfor kan husmødrene og mange erhvervsdrivende glæde sig over rationeringernes og restriktionernes ophævelse. Som det ærede medlem hr. Anker Lau sagde, kan forbrugerne nu igen vælge og vrage, nu kæmper erhvervene for afsætning og de handlende om kunderne. Det er en tilstand, som jeg bl. a. tror at vore husmødre er meget glade for. Jeg tror som sagt på, at disse realiteter fører til, at befolkningens tro på det ærede medlem hr. Viggo Starckes vidunderlige lampe svækkes. De fleste har vel nok glædet sig over Aladdin med den vidunderlige lampe, der kunne fremtrylle 40 hvide og 40 sorte slaver, rejse Aladdins palads i Is-

phahan på få timer og fremskaffe ædelstene, men de ved, at det er eventyr, selvom det er et smukt eventyr.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke kan nu ikke længere fortælle godtfolk eventyr om den magiske lampe, der kan få rationeringer til at svinde som dug for solen. Regeringen har sørget for, at der ikke er flere rationeringer.

Det ærede medlem hr. Krag ville egentlig ikke sige, at denne regering havde gjort nogen gode gerninger. Det ærede medlem — forstod jeg — mente, at alt det, der er sket, er noget, der var kommet til os udefra. Højere fragter, mindre import, alle disse forskellige fordele skyldtes stort set ikke regeringens fortjeneste. Nej, det var forholdene, som havde medført dem, efter hvad jeg forstod af det ærede medlem hr. Krags udtalelser. Nu skal vi vel ikke til at tale om smørrationeringens ophævelse? Den blev da i hvert fald ikke ophævet på grund af forholdene; såvidt jeg husker, skete det på grund af noget politisk. Jeg skal naturligvis slet ikke bestride, at prisudviklingen udefra har hjulpet, og at større varerigelig-
hed har medvirket til at gøre forholdene bedre; men hvis det kun var forholdene, der havde medført de økonomiske tilstande, vi nu har, var der vel ikke nogen grund for det ærede medlem hr. Krag til med så stor voldsomhed at bekæmpe den politik, regeringen har ført. Det ærede medlem hr. Krag må da bekæmpe regeringens politik på grund af dens virkninger; ellers er det fuldstændig inkonsekvent og uden logik. Nogle af denne politiks virkninger er jo netop at spore i lettelse af restriktionerne og importens frigørelse. Jeg ved, at det ærede medlem hr. Krag ikke kan lide den frie import, der fremkalder konkurrence og overflødig gør prisrestriktioner.

Det ærede medlem hr. Krag sagde, at folk ikke var helt klar over, at den politik, vi havde ført, var hovedløs — det var noget i den retning —, og at „Berlingske Aftenavis“ var kommet med nogle romantiske vendinger om den politik, vi har ført. Jeg er ikke romantisk anlagt, jeg er meget realistisk anlagt, og når nu det ærede medlem hr. Krag siger, at vor politik er hovedløs, vil jeg spørge: Når man går tilbage i tiden og tænker på den politik, det ærede medlem hr. Krag førte, var der da hoved på den? Jeg synes godt, man kan gå lidt tilbage og se på, hvorledes det var, da denne